

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator: Ewa Nowicka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 03.11.2015r. w trybie art. 335 § 1 k.p.k. sprawy:

A. M.

s. W. i B. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 lipca 2015r. w ruchu lądowym na drodze publicznej w K.na ul. (...)kierował samochodem osobowym marki V. (...)o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I - 0,42mg/l, II - 0,39mg/l, III - 0,34mg/l, IV - 0,37mg/l,

V - 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia

15 listopada 2011r. (sygn. akt II K 486/11) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych w związku ze skazaniem za to przestępstwo, przy czym czynu tego dopuścił się nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę (...)z dnia 05 maja 2010r.

nr (...)o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...)

tj. o przestępstwo z art.178a§4 kk w zb. z art.180a kk w zw. z art.11§2 kk

I. oskarżonego **A. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art.178a§4 kk w zb. z art.180a kk w zw. z art.11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art.178a§4 kk w zw. z art.11§3 kk przy zastosowaniu art.37b kk w zw. z art.35§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art.43a§2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej

IV. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Prokuratura Rejonowa w Kętrzynie wystąpiła do tutejszego Sądu z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego wobec A. M. oskarżonego o to, że w dniu 30 lipca 2015 r. w ruchu lądowym, na drodze publicznej w K. na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: 1-0,42 mg/l, 11-0,39 mg/l, 111-0,34 mg/l, IV-0,37 mg/l, V-0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 15 listopada 2011 r. (sygn. akt II K 486/11) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych w związku ze skazaniem za to przestępstwo, przy czym czynu tego dopuścił się nie stosując się do decyzji wydanej przez Starostę (...) z dnia 05 maja 2010 r., nr (...) o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...), tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk w zb. z art. 180 a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Prokurator zaproponował wymierzenie wobec oskarżonego kary przy zastosowaniu art. 37 b kk - 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 40 godzin w stosunku miesięcznym; zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat; świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000 zł na rzecz podmiotu określonego w art. 43 a § 2 kk; zwolnienie z kosztów i opłat sądowych.

Oskarżony A. M. przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu i zgodził się na karę zaproponowaną przez prokuratora (wniosek 48).

Sąd zważył, co następuje :

Okoliczności popełnienia czynu nie budzą żadnych wątpliwości, materiał dowodowy zgromadzony w aktach Ds. 898/15 w postaci : protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości, protokołu przesłuchania podejrzanego A. M. oraz protokołu przesłuchania funkcjonariusza Policji P. Ś., odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie oraz odpisu decyzji administracyjnej Starosty (...) wskazuje, że swoim zachowaniem A. M. dopuścił się popełnienia opisanego wyżej przestępstwa.

Wina A. M. nie budzi żadnych wątpliwości. Sam oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że kierował samochodem osobowym po tym jak poprzedniego dnia, do późnych godzin wieczornych spożywał alkohol.

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił normę art. z art. 178 a § 4 kk w zb. z art. 180 a kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Jak wynika z wyroku o sygn. sygn. akt II K 486/11 oskarżony był już wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 15 listopada 2011 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (k. 15-16). Nadto Starosta (...)decyzją z dnia 05 maja 2010 r., nr (...) cofnął A. M. uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii (...) (k. 20).

Oskarżony prowadził zatem pojazd w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych w związku ze skazaniem za to przestępstwo, przy czym nie zastosował się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania. Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej – art. 11§2 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego, w tym z art. 178a§ 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11§ 2 kk oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w tym, że godził on w dobro prawne w postaci bezpieczeństwa w komunikacji. Oskarżony działaniem swoim naruszył podstawowe reguły ostrożności obowiązujące uczestników ruchu drogowego, ponadto jego zachowanie groziło wystąpieniem znacznych szkód.

Jako okoliczność łagodząca, mającą wpływ na wymiar kary, Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażoną wolę skorzystania z instytucji skazania bez rozprawy.

W tym stanie rzeczy, Sąd wymierzył wobec oskarżonego uzgodnioną karę tzw. mieszaną określoną w art. 37b kk. Treść tego art. stanowi, że w sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat - 6 miesięcy, oraz karę ograniczenia wolności do lat 2. W pierwszej kolejności wykonuje się wówczas karę pozbawienia wolności, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Orzeczona kara w ocenie Sądu, nie ma w sobie cech ani nadmiernej łagodności ani też nadmiernej surowości, przystaje do winy oskarżonego oraz innych okoliczności wymienionych w art. 53 § 1 i 2 k.k. W ocenie Sądu kara ta spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, ponadto wpłynie na oskarżonego w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymywał się on od podobnego typu zachowań, uzmysławiając ich szkodliwość. Orzeczona kara będzie zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i w sposób prawidłowy ukształtuje świadomość prawną społeczeństwa. W tym miejscu należy przypomnieć, że treść art. 69 § 4 kk. stanowi, że wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

W ocenie Sądu taka sytuacja nie występuje w niniejszej sprawie.

Wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego wzmocni również nałożony na niego na podstawie art. 42 § 2 środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, którego czas trwania Sąd określił z uwzględnieniem wskazanych wyżej okoliczności łagodzących i obciążających, w tym w szczególności stanu nietrzeźwości oskarżonego i jego uprzedniej karalności. Sąd uznał, iż na wskazany okres należy wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego, by nie stanowił on zagrożenia dla innych jego uczestników.

W oparciu o przepis art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości określonej przepisami tj. 10 000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, co również wzmocni wychowawczy charakter wymierzonej mu kary.

Podkreślić należy, że oskarżony zaakceptował wymiar orzeczonej kary, zgodził się i podpisał wniosek o skazanie bez rozprawy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając A. M. od ich zapłaty zgodnie z wnioskiem.